

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

'מקושרים' – מודרך הטלפון של ברסלב פחות מחודש להגדרה הגדולה

בעקבות הפצת דפי עדכונים בכל ריכוזי חסידי ברסלב, לקראת הוצאתו לאור של מודרך הטלפון העדכני מקושרים תשע"א/ב, התקבלו מעל 2,500 עדכונים חדשים המזכירים את שולחיהם בהשתתפות בהגדרה על ספרים, נגני mp3 ודיסקים.

מי שיעדכן/עדכן מעל עשרה עדכונים, יכנס להגדרה על כרטיס טיסה לציונו של רבינו הקדוש באומן.

ההגדרה תיערך א"ה בר"ח אייר תשע"א, בנוכחות חברי הוועדה הרוחנית שבראשות הרה"ח ר' שמעון טייכנר שליט"א.

עדכונים יתקבלו עד כ"ח ניסן תשע"א.

טלפון: 072-2612000 פקס: 072-2449893

ת.ד. 57230 ירושלים

דוא"ל: hmadricht@gmail.com

עדכן עצמך כדי שחברך יהיה מעודכן!

מצה לריפוי המוח

"ככל שהחולה חולה יותר" – אמר רבינו הקדוש – "הוא צריך רופא גדול יותר", בהתכווננו כמובן למחלות הרוחניות. כאשר אדם חש שהוא חולה במחלות רוחניות קשות, הרי אז ודוקא אז הוא הזמן לחפש את הרבי הגדול ביותר. אין טעם 'לשחק ענוה' ולומר: 'מי אני שאלך לחפש את קירבתו של רבי גדול כל כך', מכיוון שאדרבה, רק רופא גדול מאד יכול לטפל במחלות כאלה (ראה ליקו"פ ה"א ל-ב).

בני ישראל במצרים חלו בחולאים קשים ומרים; כפסע היה בינם ובין אבדם הנצחי חלילה, ולרפואתם הוזקקו לרופא הגדול ביותר – משה רבינו בכבודו ובעצמו; צדיק גדול כמותו היה צריך לרדת לעומק זוהמת מצרים כדי לטפל בחולים הללו.

החולי של העם היה קשה ביותר, זו היתה פגיעה מוחית – פגיעה בדעת הקדושה שהיתה שרוייה בגלות קשה (ליקו"פ כ-ו). פגיעה מוחית זו היא כידוע קשה מהכל.

בקדושתו כי רבה הביא להם הרופא הגדול הזה את התרופות היקרות ביותר, אלו הן מצוות החג שעליהן ציווה אותו הבורא יתברך: קרבן הפסח, ביעור החמץ ואכילת המצה והמרור. אלו היו מיועדות לא רק לרפואת את המוח מתחלואיו הקשים אלא גם להכין אותו לקבלת התורה.

כנימים ההם כך גם בזמן הזה, בפסח מטפלים בשמיים בתיוקן הדעת והמוח שלנו. שכן העוונות גורמים לפגיעה מוחית רוחנית איומה; השכל מתעקם ומייצר דפוסי מחשבה מעוותים; לפתע מתחילים להביט בעין רעה על כל מה שקורה מסביב – במקום להרגיש שהכל לטובה ושיש מי שמשגיח עלינו מתחילים לחוש את הסיפך. לפתע רואים את כל התורה והמצוות מזווית חשוכה שגורמת לחוש בניגוד עול מכביד ועוד כהנה תחושות מעוותות. אחד העיוותים הקשים ביותר שנתפסים במוח המקולקל הוא ההתייחסות לקשיי הפרנסה, "כי רוב העקמימות שבלב בני אדם", אומר רבי נתן, "הוא בענין הפרנסה – שכל אחד קשה בעיניו על חסרון פרנסתו ואומר שמחמת זה אינו יכול לעסוק בתורה ועבודת השם".

כלומר, האדם מוצא לעצמו תירוץ על כך שהוא רדוף ועסוק כל היום, כמו גם על כך שהוא בעצבות וחסר חיות – בגלל שהוא דחוק בפרנסתו. בעומק לבו יש לו טרדנה; הוא חש שנעשה לו עוול...

אילו היה מבין שגם זה מחסדי השם, היה מוצא את הדרך איך לעבוד את השם כפי יכולתו גם בתנאים קשים אלו.

אך מכיוון שמוחו מעוות, והוא סבור שאין יושר בכך שלא מספקים לו פרנסה כפי רצונו – לכן הוא נשאר רפה ידיים ובלוי מוטיבציה להתגבר על הקשיים.

המצה נקראת כידוע "מיכלא דאסוותא", מאכל של רפואה, משום שהיא מכניסה באדם אמונה ומרפאת את המוח מעיוותיו. שכן שורשה של המצה נעוץ ב'מוחין גבוהים', בדעת גבוהה מאד.

מצה גם נקראת 'להם עוני' לפי שאין עני אלא מן הדעת' וזהו החולי הגדול ביותר. המצה מרפאת מחולי זה (ליקו"פ ח"א נ-ח).

חז"ל (קדושין לה ע"א) מספרים לנו: "עוגות שהוציאו ממצרים טעמו בהם טעם מן". הרי שבשורש אכילה

קדושה זו טמונה ההשפעה הנפלאה שבה זכו בני ישראל במדבר באוכלם דגן השמים, מזון המלאכים.

המצה מביאה לתובנה שכשם שהמלאכים מקבלים את מזונם בחסד חינם, כי אין להם בחירה על מעשיהם, כך גם אנחנו מקבלים את הכל בחסד חינם, שכן ה' יתברך לא חייב לנו כלום, לא נעשה לנו כל עוול כשיש לנו קשיי פרנסה. אדרבה, אנחנו חייבים תודה על מעט הפרנסה שאנו כן זוכים לה. הכל חסד חינם ורחמים גמורים שאין אנו זכאים להם.

'להם עוני' מרמז גם על כך, שאת פרנסתנו אנו מקבלים כעניים המקבלים צדקה שלא בזכות אלא ברחמים בלבד.

תובנה זו גורמת לאדם להכיר בכך שהכל נעשה במשפט בחסד וברחמים, וכאשר הוא נתקל בקשיים גשמיים או רוחניים לבו אינו מתמלא תרעומת אלא הוא מחפש את הדרך שעל אף הכל יוכל לחטוף את אשר ביכולתו לעשות לפי המוצב הנתון.

רפואת הדעת מרכיבה את כל מצוות ליל הסדר: ארבע הכוסות, קריאת ההגדה, הטיבולים, הרחיצות, הבציעות וכולי, הינן תרופות יקרות להסרת החולאים הרוחניים.

עלינו רק לגשת אל הסדר מתוך אמונה שאותה אהבה ששפעה אלינו בימי צאתנו ההם שרירה וקיימת גם עתה.

עלינו רק לרצות להיכלל באותה אהבה לעיונה, כי אז מובטחים אנו שימיצי צאתנו מארץ מצרים נראה נפלאות.

(עפ"י ליקוטי הלכות, ראש חודש ו)

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
א	ניסן	ה"א	ה"ב	ה"א	מנהות
ב	יב	מב:	קכט	שנג שנד	לח
ג	יג	מג.	קל	שנה שנו	לט
ד	יד	מג:	קלא	שנו שנה	מ
ה	טו	מד.	קלב	שנט שס	מא
ו	טז	מד:	קלג	שסא שסב	מב
ז	יז	מה.	קלד	שסג שסד	מג
ח	יח	מה:	קלה	שסה שסו	מד

יום של הפצה

יו בניסן: לע"נ מרת פריידא בן יעקב ז"ל
טז בניסן: לע"נ מרת מבלה רגינה בת שמוחה ז"ל
טז בניסן: לע"נ ר' רפאל בן סרינה ז"ל
כא בניסן: לע"נ מרת עיזיה סימון בת זרה ז"ל

אוצרות ברסלב

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

בארה"ב: 1-718-8552121

מוקד הישועות: 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסת: 057-3100646

הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

להתמקד בתיקון הכללי

בתשומת הלב, בשמחה על גודל הזכות שנפלה בחלקנו, וכמובן גם בהתמסרות ובהקרבה עבורה.

שכן "רחמנא ליבא בעי", וכפי שמלמדנו שלמה המלך: "תנה בני לבך לי" (משלי ג), וכפי שהעיד רבי חיים ויטאל על רבו האר"י שזכה לכל מדרגותיו הנשגבות רק הודות לכך שהיה שמח ומלא אושר בכל מצווה כמוצא שלל רב.

זוהי אפוא הנקודה החשובה ביותר שעלינו לתפוש מהחג הקדוש הזה. כמובן אין להזניח את הפרטים, אבל אין לשכוח "שעיקר התקרבות ישראל לאביהם שבשמים היא על ידי תיקון הכללי, כמו שכתוב: "ואשא אתכם על כנפי נשרים – נשרא דא רוחא" (ליקו"מ שם ח"א כ"ט ע"פ ת"ז שם).

יש לברוח מ"מצוות אנשים מלומדה", לפקוח עיניים במצוות ובכל דבר, ולחפש את הלב, את רוח החיים, את הכיסופין ואת הצמאון לבורא; את הציות, הכניעה והענווה – ובד בבד את השמחה ואת האושר המתפרצים עם כל הבזק אור של קשר עם אבינו שבשמים, וכך יתקיים גם בנו גם השנה: "ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי".

שבכל דור ודור, כפי שחייבנו הז"ל: "בכל דור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים" (פסחים קט"ז ע"ב).

עבודת ה' מורכבת מפרטים רבים מאוד, והיא כוללת את ה-כ-ל. תרי"ג המצוות שמנו הז"ל הן רק שרשים; לכל מצווה ענפים לאין ספור המקיפים את כל חייו של היהודי.

ובכל זאת, ברגע של יציאת מצרים, של התנתקות מעבודת החומר אל החירות האמיתית – לעבודת הבורא, ארע משהו מרכזי, שבו אנו צריכים להתמקד ומסביבו אנו אמורים לארוג את כל העבודה שלנו.

"על כנפי נשרים" – הנשר מהווה דוגמא למהירות התנועה: "הווי קל כנשר" לימדנו יהודה בן תימא. ולא בכדי דימו חכמינו את הנשר לרוח (תיקוני זוהר, תיקון ג מה"א) שכן גם הרוח מתוך ארבע היסודות, אש רוח מים עפר, מסמלת את החיות ואת התנועה, וכשם שבגשמיות תנועות האיברים תלויות ברוח שאינה נראית לעין, כך גם ברוחניות כל המעשים הטובים תלויים ברוח החיים, בכיסופים שיש לנו למצווה,

"הנה הכלל: שצריך לתקן תחילה 'תיקון הכללי' – ועל ידי זה ממיילא יתוקן הכל בפרט..."

"וזה עיקר התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, היינו על ידי תיקון הברית... בבחינת (שמות יט) 'ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי' – 'נשרא' זה תיקון הכללי... היינו תיקון הברית, על ידי זה דייקא 'ואביא אתכם אלי' – שנתקרבו אליו יתברך".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, כט)

"ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי" – כך מגדירה התורה את השיא האדיר של יציאת מצרים אחרי כל הגלות והשעבוד, הציפיה, האכזבות, התקוות, הניסים והנפלאות.

הרגע של הגאולה שאותו אנחנו קוֹשְׁמֵרִים בכל יום, בכל ברכת המזון, במזוזה, בהנחת התפילין וכולי – "כל המצוות, הם זכר ליציאת מצרים" (ליקו"מ ח"ב ע"ד).

אבל רבינו מגלה לנו בפסוק נשגב זה דרך בעבודת ה' – כיצד ליישם את יציאת מצרים הפרטית שלנו

רבי סנדר חיים טירוביצר

טירוביצר ביום ט' בכסלו. מאז נטל על עצמו רבי סנדר חיים את עול החזקת הקיבוץ במירון, כפי שמציין רבי שמואל הורביץ, בספרו 'ימי שמואל': "וגם רבי נתן מטראוויץ הזהיר לבנו ר' סנדר שיתנהג תמיד כך, שאם לא יוכל לנסוע לאומן על ראש השנה, אז יהיה במירון. ומאז הוא מחזיק המניין על חשבונו בראש השנה וביום כיפור".

מלבד מכתבי רבי נתן מטבריה שאותם העתיק למשמרת, היו ברשות רבי סנדר חיים כתיב יד חשובים נוספים שירש מאביו.

רבי סנדר חיים נפטר ביום כ"ו בניסן שנת ת"ש, בגיל ששים ושבע. נטמן בקרבת אביו אמו ואחיו, סמוך לציונו של הרידב"ז זצ"ל, מגדולי צפת.

ענווה כי הגאווה מאוסה,
היא שיא הגאווה.

(ע"פ ליקוטי מוהר"ן ח"א יא)

ה' יגמור לטוב ויכון צעדי – לנסוע אי"ה ביום ד' הבעל"ט על ראש השנה, ובדעתי היה לנסוע מקודם לירושלים ת"ז ומשם לאומן... ובודאי רציתי להיות עמוכם בצוותא הדא על החאלאקע של בנד נ"י, על כן תשמחו בשם, ואני מרחוק אשמח גם אני".

כשגדל סנדר חיים והיה לנער נפלה בחלקו זכות גדולה – להעתיק את מכתביו הנלהבים של רבי נתן מטבריה שנשלחו אל אביו. הודות להעתיקות אלו נותרה למכתבים היקרים שארית בארץ והם היו המקור להדפסתם בספר 'נתיב צדיק'.

אביו רבי נתן היה ידיד נפש של החסיד המופלא רבי ישראל קרדונר, שהתגורר אף הוא בצפת. לעיתים קרובות היה רבי ישראל מתארח בביתם ומשוחח עם אביו 'שיחת חברים' בענייני רבינו הקדוש.

בשנת תרס"ט יסד אביו יחד עם רבי ישראל את 'בית המדרש וחברת קימת חצות' – לילה. ר' סנדר חיים שהיה אז בשנות השלושים לחייו נמנה עם בני חברת קודש זו.

בשנים שבהן נמנע מהם לנסוע לאומן, השתתפו רבי ישראל, רבי נתן ובנו רבי סנדר חיים בקיבוץ ראש השנה במירון שנוסד על ידי זקני תלמידי מוהרנ"ת אשר נבצר מהם מפאת זקנותם ותנאי הדרך באותם ימים להפליג אומנה.

בשנת תרע"ט נסתלקו שני ידידי הנפש לעולמם בהפרש של חודש: רבי ישראל קרדונר ביום ט' בחשוון, ורבי נתן

נולד בשנת תרל"ג לאביו החסיד הגדול רבי נתן בן רבי צבי טירוביצר, ולאמו שהיתה בתו של החסיד הנגיד רבי שמואל פיקסל.

אביו ושני סביו, שהיו מיקירי חסידי ברסלב בטירוביצה, עלו עם משפחותיהם לארץ ישראל והתיישבו בעיר הקודש צפת ובה גדל ר' סנדר חיים, כשהוא סופג אל קרבו יראת שמיים במחיצת חסידי ברסלב הנלהבים שהתגוררו בעיר. מדי פעם הגיעה אל ביתם איגרת מאת החסיד הנודע רבי נתן ב"ר יהודה מטבריה, שקשר הדוק היה לו עם אביו. מכתבים אלו הרעיפו טל תחיה על קוראייהם והציתו בקרבם את שלהבת ההתקרבות לצדיק.

חסידי ברסלב בארץ ישראל של אותם ימים, שמנו בקושי רב כשני מניינים, היו קשורים איש לרעהו בעבותות אהבה וחיו כמו משפחה אחת; שמחו האחד בשמחת חברו, ובעת צרה השתתפו בצערו.

במכתב אל רבי נתן טירוביצר הנושא את התאריך אייר תרל"ו, כותב רבי נתן מטבריה: "והיה לי למשיב נפש שברוך ה' בנד מו"ה סענדר חיים נ"י בקו החיים והשלום, ואתה מכין עצמך לעשות לו החאלאקע למזל טוב. כן תזכו אתה וזוגתך תחיי לעשות לו בר-מצוה וחתונה אי"ה למזל טוב, ואביך נ"י ואמך תחיי יזכו לראות שמחתכם, וגם כל אוהביך וחמוך נ"י וחמוך תחיי וכל מי שרוצה לראות כך כל טוב, יזכו גם כן לראות בשמחתכם תמיד.

"ואני איני יכול לנסוע על החאלאקע מחמת שאי"ה בדעתי

חיילים בבדיקת חמץ

הודעה מוקדמת באו החיילים, נטלו עמם את כל הכלים והעורות, ולאחר שוודאו שלא השאירו אחריהם דבר בעל ערך, נעלמו כלעומת שבאו.

לימים התברר כי העסקנים שעמדו לימין מוהרנ"ת הצליחו סוף סוף לשכנע את מפקד הפלוגה להוציא את המפעל מהבית.

כעת 'התחילו' בבית מוהרנ"ת לנקות את הבית לפסח. עקב הזמן הקצר נשכרו אנשים נוספים, ובכוחות משותפים הצליחו תוך שעות ספורות להכין את הבית לחג החירות.

אתא לילה, ליל שימורים, מוהרנ"ת עורך את הסדר בדרכו הייחודית, כשהוא מסב על מיטה, ופניו מופנות לעבר הקיר. ההגדה נאמרת על ידו, או יותר נכון נזעקת, בלהט אש קודש.

כאשר הוא מגיע למילים "ובמורא גדול - זו גילוי שכינה" הוא מליט את פניו. ההתלהבות מגיעה לשיאה, כוחותיו אינם עומדים לו והוא נופל מתעלה - - -

"שולחן עורך". סוף סוף מוצאים להם בני הבית זמן קט לשוחח קצת על מאורעות הימים האחרונים. פיהם מלא שבח והודאה להשם יתברך על הישועה הגדולה שעשה להם.

לרגע נדמה כי עננה קלה חולפת על פני מוהרנ"ת. הוא מטה אוזן קשבת לדבריהם, והנה הוא שומע כיצד מתוך סיפור האירועים הם מדברים נגד אותם אנשים שפלים, חורשי רעתם, שבעטיים התגלגלה הצרה הגדולה.

בעדינות נפשו הוא עוצר בעדם, וכה אומר להם: "בעת רצון גדול כזה אנו צריכים לזכור כמה יגיעות וטרחות היו לכל יהודי ויהודי לבער את החמץ, להכניס את החג ולהכין את כל מצוות החג הקדוש. כמה מעות הוציאו עבור החג. אסור אפוא לדבר סרה עליהם. הלא אחינו הם, ובודאי יהיה להם תיקון בסוף, ואנחנו נצטרך לחפש בשבילים את התיקון" - - -

שהשתדל להוביל את מפקד הפלוגה דווקא לבית זה, ואף שילשל לו מתת יד בכדי ש"מבצע הנעליים" ייצא לדרך.

ובכן, כל העסקנויות לא הועילו כלום, וכשבועיים לפני חג הפסח הגיעה הסנדלריה הצבאית מצויידת במיטב אביזרי המקצוע, עם כמות נכבדה של עורות מעובדים, ופשוט פתחו את דלת הבית ועשו את דרכם היישר למרכז הבית, שם קבעו את מקום המלאכה.

הגיעה שבת קודש, ובבית כמעט שלא ניכר הדבר, הסנדלרים עבדו גם בעיצומו של יום, וקול הלמות הפטישים נשמע למרחקים...

בליל בדיקת חמץ, אשר כהגדרתו של מוהרנ"ת נחשב כבר ל"קצת פסח", מנוהך היה לחשוב על 'בדיקת חמץ' כפשוטה בעוד ארוחת חמץ דשנה נערכת כעת בחדר המרכזי. אך מוהרנ"ת בגדלות נפשו, מתכוון כהרגלו למצוות הבדיקה כאילו לא קרה כלום. בדחילו ורחימו הוא מברך על ביעור חמץ כשהוא מוסיף כוונה נוספת שגם המפעל המחומץ הליז יבוער מן הבית...

החיילים הסנדלרים לא גרעו עין ממנו כל העת, ההתלהבות הבלתי מצויה בעת הברכה זעזעה אותם, וכאשר נכנס בחשש לבדוק את החמץ בסביבתם, הם לא מנעו זאת ממנו, ואף אמרו לו מפורשות שהרשות בידו לבדוק כפי שיחפון.

בוקרו של ערב פסח הפציע והישועה באה. ללא כל

בלבוב עצי היער בישר את בוא האביב, עקרות הבית היו שקועות בהכנות קדחתניות לקראת חג הפסח המתקרב, עבודה רבה עדיין לפניו, לנקות את הבית, להטמין את כלי החמץ ולהוריד מהעליה את כלי הפסח. בעוד שבועיים יגשו בני ישראל לעריכת הסדר בדחילו ורחימו.

השנה, שנת תקצ"ה וכבכל בתי ישראל, גם בביתו של מוהרנ"ת - שזה עתה חזר מגלות שנכפתה עליו על ידי המתנגדים - היו ההכנות בשיאן.

ביום לא בהיר אחד נשמעות דפיקות נמרצות מכיוון דלת הכניסה. עם פתיחת הדלת נראה מפקד הפלוגה הצבאית שהתמקמה לאחרונה באזור. ללא בקשת רשות הוא נכנס לתוך הבית, סוקר את כל החדרים ומתעכב במיוחד בחדר הגדול שמשמש גם לבית מדרש. המקום מוצא חן בעיניו... והוא מודיע על אתר כי הסנדלריה הצבאית תשוכן בדירה זו, החל מהיום, למשך חודש שלם!

בני המשפחה הרגישו כאילו השמים נופלים עליהם. בשיא ההכנות לפסח ובחג עצמו יסתובבו במרחבי הבית גויים מגושמים. הם בוודאי יאכלו חמץ ללא שום הגבלה. ריח של נבילות וטריפות יתערב בריח הנודף של עורות הנעליים הצבאיות. השם ירחם.

ידידיו של מוהרנ"ת החלו לפעול בקדחתנות לביטול רוע הגזירה, אך למרבה הבושה התברר כי היה זה אחד מתושבי העיר, ממתנגדיו המושבעים של מוהרנ"ת,

השבוע לפני...

השבוע לפני 208 שנה

ליל הסדר במחיצת רבינו הקדוש

את ליל הסדר היה רבינו הקדוש עורך בחוג המשפחה המצומצמת, ללא שום אורחים או תלמידים. אפילו מוהרנ"ת, התלמיד החביב והקרוב ביותר, לא הוזמן אף פעם להשתתף לסדר קדוש זה.

בשנת תקס"ג בעת שרבינו ביקר במדבדיבקה, שהה מוהרנ"ת בצילו במושך כל ימות החג. המנין שבו התפלל רבינו ותלמידיו התקיים באכסנייתו, בחדר הפנימי, כאשר בחדר החיצון היה כבר השולחן ערוך לקראת ליל הסדר.

החסידים התפללו את תפילת ליל החג בהתלהבות רבה ובהתרוממות הנפש. וכי מילתא זוטרתי היא?! ליל הסדר אצל רבינו הקדוש!!!

התפילה מסתיימת, והחסידים נפרדים מרבם ב'גוט יום טוב'. הכל מתפזרים, איש איש לביתו ולאכסנייתו, חוץ ממוהרנ"ת; הוא עדיין שקוע באמירת ההלל בהתלהבות עצומה.

רבינו מתיישב בסילודין לעריכת הסדר, ואילו מהחדר הפנימי נשמע קולו האדיר של מוהרנ"ת כשהוא מתלהב בפסקי ההלל.

רבינו מאזין לתפילה הנלהבת ושואב קורת רוח מרובה מתלמידו מוהרנ"ת. תוך כדי כך הוא מתבטא בפני בני משפחתו: "אשרי האם שיש לה בן כזה!"

לאחר שעה ארוכה סיים מוהרנ"ת את תפילתו, וכאשר עשה את דרכו לעבר היציאה, חלף על פני פתח החדר הפנימי שבו ישב רבינו בראש השולחן בפנים מאירות וערך את סדר ליל הפסח.

מוהרנ"ת סר לאכסנייתו, שם ערך את הסדר כהלכתו, ולאחר מכן יצא לעבר בית רבינו הקדוש, בכדי לשמוע, על כל פנים מבחוץ, מעט מעריכת הסדר הקדוש שלו.

היה זה בדיוק בעת אמירת "שפוך חמתך", כאשר נפתחה דלת הבית, והנה רואות עיניו כיצד רבינו הקדוש עומד וכוסו בידו כשהוא אומר בדחילו ורחימו את "שפוך חמתך" - - -

כל ימיו לא פסק מוהרנ"ת לספר ולהתפעל מאותה הזדמנות, אחת ויחידה, בה זכה לראות את פניו המאירים של רבינו הקדוש בעת עריכת הסדר, כשהוא מתבטא בשמוחה: "אשרי, שעל כל פנים זכיתי לראות פעם אחת את רבינו זצוק" ליושב בסדר ליל פסח..."

(אבני ברול, יג, שיש"ק ח"א תרצא)

לחידודא

חידה מס' 95

למה קוראים את ההגדה של פסח בקול רם?

הפתרון לחידה מספר 94

למה מסוגל המרור שאוכלים בפסח?

לפרנסה

(ספר המידות, לה)

זכה בהגרלה לחידה מס' 93

נחמן בן ניסן, מודיעין עילית.

בסך 50 נח זכות קניה בחדר ספרים ברסלב רחוב רשב"י 21 מודיעין עילית (מתחת הקלוז)

שאלה:

חייב אדם לראות עצמו כאילו "הוא" יצא ממצרים – הכינד?

תשובת הרב אברהם יצחק כרמל:

גלות מצרים היתה אומנם כרוכה בעבודה מלפני עלות השחר עד אחר צאת הכוכבים, מתוך מכות ויסורים; ילדים והשלו לואור, חלקם שוקעו בבנין והלכם נשחטו בכדי לרחוץ בדםם את צרעתו של פרעה – אך יותר מזה היא היתה גלות הנפש תחת יד פרעה שכוהו גדול היה לנתק את בני ישראל מאביהם שבשמים.

הדעת, שהיא החיבור בין האדם לה' – נסתרה אז, ומאותה סיבה הדיבור, שהוא הביטוי של הדעת, היה אף הוא בגלות, ולכן לא היה בבני ישראל הכוח להתפלל ולבקש רחמים (ליקוטי מוהר"ן ח"א נו ז).

בגלות זו התדרדרו למדרגה נמוכה של מ"ט שערי טומאה, עד שכבר "לא יכלו להתמקמה", שכן אם היו מתמקמים, היו נופלים לשער הנו"ן שממנו לא היו יכולים לצאת (האריז"ל).

אנו איננו בגלות מצרים מבחינה גופנית, אבל הנפש שהיא עיקר האדם, משועבדת עדיין ל"בית עבדים", למצרים שהיא השורש של כל הגלויות המכוננות בשם מצרים על שם שמצרים לישראל (ב"ר טו).

האדם נברא מנשמה שהיא חלק אלוף ממועל ממש, היא הצובה ממקום שהוא למעלה מכל ארבעת העולמות: אצילות, בריאה, צידה, עשיה, כמובא בספרי המקובלים שמשמות ישראל הן כעין ממועל בין ה' לארבעת העולמות (פרדס שער כב פ"ד, ערך נפש).

הנשמה הקדושה נתונה בתוך גוף המורכב מתי"ג אברים ששורשם הוא מארבעת היסודות: אש, רוח, מים, עפר. תי"ג האברים שתפקידם לשמש כעבדים לנשמה, הם הכלים לקיים את תי"ג מצוות התורה ש"הם אחדות עמו ויתברך" (ליקוטי ח"א ה, ב). ע"י המצוות אנו מתחברים אליו יתברך. מצווה היא מלשון 'צוות' – התחברות.

התכלית שלשמה נברא האדם בעולם – שימולך את ה' מתוך בחירה, ורק על ידי זה תגלה מלכותו. לשם כך נוצר האדם מהיסוד הנמוך בעולם העשיה: העפר, בעולם שרובו רע, ומיעוט הטוב שבו מעורב אף הוא ברע (האריז"ל). משום כך שאיפתו של האדם היא חומרית, ואילו מגמת הנשמה היא להאיר בו את הרוחניות עד שהגוף יתפקד למעין נשמה.

על ידי בחירתו הטובה בעבודת השם אנו אמורים להיגאל "מבית עבדים" – ממקום שבו האנשים עבדים ליצרם, לתאוותיהם, ומשעבדים את "השכל שהוא הנשמה" (תורה לה, ב) לצורכיהם החומריים.

אדם שאינו "בן חורין" מן התאוות הרעות אינו שליט להחליט מה לעשות ולחשוב; וגם אם יחליט – לא יעלה תמיד בידו לבצע את רצונו. הוא משועבד. הוא בגלות הנפש.

הגרוע מכל שאט אט הוא מתרגל לבית העבדים, עד שכבר אינו מחפש להיות רוחני, "בן מלך", אותו אחד שאצילות וטוהר הם ישותו; נוח לו בהפקר – "עבדא בהפקרא ניהא ליה".

ביציאת מצרים הפכו לבני חורין כאלו שבחרנו בעבודת ה' מתוך רצון חופשי – "תעבדון את האלוקים על החר הזה"; נשמות שמכריות: "רצונו לראות את מלכנו".

בכל שנה ושנה מתחדשת אותה הארה מופלאה, שהשלב הראשון שלה הוא: "הוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים" – ששוב לא תוכלו לסבול את מצרים, נפשכם תשתוקק לה' ותמאס בעבודתו.

ומה עשו בני ישראל שנפשם מאסה בעבודתו? הגם שהיו במדרגה נמוכה, למרות שאפילו ל"תפילה" לא זכו, אלא ל"ויאמרו" ו"וייעקבו" – "ותעל שוועתם אל האלוקים", ה' שמע את צעקתם.

הצעקה הזו לה' – ככוחה או כן כוחה עתה!

צעקה הבאה מתוך רצון והשתוקקות לה': יתברך שישפיע עלינו את אותן הארות שהיו בזמן יציאת מצרים, יש ככוחה לגאול את האדם מגלות נפשו.

התשובה לשאלת מוהר"ן: "וואו נעמט מנון דעם פסח אליין" (= היכן לוקחים את הפסח עצמו) היא הדרך שלימדנו רביז"ל: רצונות והשתוקקות לצאת מעבודת לחירות – תוך כדי תפילה ותחנונים.

"כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא" (ויקרא יז, יד)

דיבורים קדושים של תורה ותפילה הם התרופה לכל המריבות שבעולם, כמו שאמרו חז"ל: "תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם" (תד"א זוטא, יא).

הסיבה הרוחנית לכך שהדיבורים הקדושים עושים שלום בדבר ה' היא, שבכל פרט מהבריאה גנוזות אותיות קדושות של דבר ה' שאמר והיה העולם.

אלא שמחמת החטאים האותיות הללו "נשברו" כלומר כך שהיעוד של הבריאה לעבוד בה את השם – נסתרה ובכל דבר קיימת בחירה שקולה אם להשתמש בו לעבודת ה' או להיפך חלילה.

כשאדם אוכל ושותה, הריהו מקבל חיות מהאותיות המהוות את ה"נפש" שבמאכל, וכשם שבאכילה החומרית אבות המזון נספגים בדם, כך גם מבחינה רוחנית האותיות של המאכל "נספגות" בדם שהוא הנפש, כפי שנאמר: "כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא" (ויקרא שם).

אבל מאחר שהאותיות שבורות ומפורדות – גם הדם המקבל מהן חיות "מפורד" וגורם למריבות, כפי שנאמר "ויז נצחם" (ישעיה סג) ופירש רש"י שזה הדם הגורם לנצחנות. היינו מחלוקת.

על ידי דיבורים של תורה ותפילה, מוציאים את האותיות-הנפשות המפורדות, ומצרפים אותן למילים קדושות, ככתוב "נפשי יצאה בכדברו (שיר השירים, ה), כך שנעשה ביניהן חיבור שלם המתקן את כל המחלוקות, כנאמר: "בורא ניב שפתים שלום" (ישעיה נג) לאמור, שהדיבורים הקדושים עושים שלום בעולם.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א, עה)

חברת דרך צדיקים מאחלת לרבות לקוחותיה, לכלל אנשי ולכלל בית ישראל

פסח כשר ושמח

02-5410100

חברת א.א.ס.א.ל מאחלת לכל קהל לקוחותיה ולכלל בית ישראל

חג פסח כשר ושמח!

שירותי קרקע קונים רק ב'א.א.ס.א.ל!
נשמח לתת לכם שירות בחודשי הקיץ הבעל"ט

ESL

הפתרון לתייר היהודי בעולם

02-999-72-72

רח' הפץ חיים 33 (ליד זכרון משה) ירושלים

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-255-522

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה וצילחא, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים									
<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן שלום יצחק שפירא חי' והר"ר נדב שפירא חי' והר"ר יוסף קדוש שפירא חי' והר"ר נפתלי אהרן באלאל שפירא חי' והר"ר משה מנדל שפירא חי' והר"ר נחום דב שפירא חי' והר"ר יעקב ליב שפירא חי' והר"ר מרדכי שפירא חי' והר"ר אברהם שפירא חי'</p> <p>תרמ והפיץ 2000 גליונות</p> <p>לתי"א באהם</p> <p>הרה"ח ר' שמואל</p> <p>ב"ר שלמה יצחק שפירא זצ"ל נב"ע כ"א ניסן תשמ"ט</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר דב גרינולד חי'</p> <p>תרס והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לתי"א באו</p> <p>הר"ר נתן גרינולד זצ"ל נב"ע י"א ניסן תשמ"ט</p> <p>התצבה</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לה' לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר משה טוראל טיסל חי'</p> <p>תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסין הבן פנתס חי'</p> <p>מחוחות</p> <p>הר"ר עמרם רבבו חי'</p> <p>תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסין הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לה' לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר מרשל פסט חי'</p> <p>תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסין הבן אברהם חי'</p> <p>מחוחות</p> <p>הר"ר נפתלי מלך חי'</p> <p>תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסין הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לה' לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר חזקיהו גרינולד חי'</p> <p>תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לתי"א באו</p> <p>הר"ר אביגדור מרדכי ב"ר יהושע יהונתן גרינולד זצ"ל נב"ע י"ד ניסן תשס"ד</p> <p>לרגל הצאת הספר החשוב "הרה הלכה" ע"י אחיהם הרה"צ ר' יצחק רזובנבלט שליט"א</p> <p>מ"ה הנהדרות ותי"א</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר יואל בלוי חי'</p> <p>תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן והבת שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לה' לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>בני ברק</p> <p>הרה"ח נתן ברגשי חי'</p> <p>תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לה' לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר יואל סב"ה חי'</p> <p>תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לה' לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר אלעזר בלוי חי'</p> <p>תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן והבת שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לה' לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר נתן ניסן חי'</p> <p>תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לה' לראות רוב נתת דקדושה</p>

אירו-פנים 02-800-80-80

התחייבות לרכישי פנים בחיוב

לא קונים ברכים לאלקטרוניקה ולכל היעדים לפני שבדוקים באירו-פנים!

הצלחנו

לעמוד בהתחייבותנו למחיר הזול ביותר, להכניס הגיון עסקי, לשנות את כללי המשחק, ליצור תחרות אמיתית. יחד נמשיך בעז"ה לעשות ולהצליח

פסח כשר ושמח, להתראות במבצעי הקיץ - אברהם שפירא וצוות אירו-פנים

בסייגא דמתיא

אירו-פנים EuroPnim

שירותי פנים בינלאומיים